
منتشر شده در مجله جنوب جهانی

از مترقی ضد جنگ تا نظامی گرای حامی پهپاد: مسیر

سیاسی عجیب تولسی گبرد

آلان مک لئود

منتشر شده در مینت پرس نیوز

ترجمه مجله جنوب جهانی

یادداشت سردبیر | این تحقیق، که نخستین بار در ۲۴ نوامبر ۲۰۲۱ منتشر شد، به قلم آلن مک‌لئود به بررسی دگرگونی سیاسی تولسی گبرد می‌پردازد—از یک مترقی ضد جنگ خودخوانده تا حامی مداخله نظامی.

با توجه به تأیید اخیر او به‌عنوان مدیر اطلاعات ملی ایالات متحده، این مطلب را مجدداً منتشر می‌کنیم تا مسیر ایدئولوژیکی که او را به رأس قدرتمندترین نهاد اطلاعاتی آمریکا رسانده است، روشن سازیم.

در حالی که بسیاری از چپ‌گرایان آمریکایی تبرئه کایل ریتنهاوس، عامل تیراندازی کنوشا، را به منزله صدور مجوزی برای شبه‌نظامیان نژادپرست قلمداد کردند، تولسی گبرد، نماینده سابق هاوایی، آشکارا این حکم را جشن گرفت. این سرهنگ ۴۰ ساله گفت:

«هیئت منصفه درست تصمیم گرفت—ریتنهاوس را از تمام اتهامات تبرئه کرد.»

او افزود که پیگرد قانونی او آشکارا انگیزه‌ای سیاسی داشته و بی‌گناهی او چنان واضح بوده که اساساً مطرح کردن این اتهامات باید خود یک "جرم" محسوب شود.

محاکمه ریتنهاوس از ابتدا با ایرادات جدی همراه بود. قاضی پرونده، بروس شرودر، اجازه نداد که ویدئویی که در آن ریتنهاوس چند روز پیش از تیراندازی کنوشا، رؤیای کشتن معترضان «جان سیاه‌پوستان مهم است» را در سر می‌پروراند، به‌عنوان مدرک ارائه شود. همچنین، تصاویری که او را در حال جشن گرفتن با گروه راست‌گرای افراطی پراود بویز و نشان دادن علائم دست ناسیونالیست‌های سفیدپوست نشان می‌داد، از روند دادرسی حذف شد. شرودر، که سابقه تصمیمات بحث‌برانگیز دارد، حتی حکم داد که قربانیان ریتنهاوس نباید در دادگاه «قربانی» خوانده شوند و به‌جای آن باید از واژه‌های «غارتگر» و «آتش‌افروز» استفاده شود.

اما از نگاه گبرد، منتقدان این حکم صرفاً قربانی تبلیغات رسانه‌های جریان اصلی "طرفدار آنتیفا" شده‌اند-اصطلاحی که او بارها در طول هفته گذشته استفاده کرده است. او در توییتی نوشت:

«رسانه‌های جریان اصلی و سیاستمداران عاشق آنتیفا، بدون هیچ مدرکی، ریتنهاوس را یک تروریست برتری طلب سفیدپوست معرفی کردند. اکنون مشخص شده که او فقط یک نوجوان ساده لوح بود که احساس می‌کرد به دلیل کوتاهی دولت، مجبور است از مردم و جامعه در برابر شورشگران و آتش‌افروزان محافظت کند.»

او در ادامه افزود:

«هرکسی که با جانبداری رسانه‌های جریان اصلی طرفدار آنتیفا درباره محاکمه ریتنهاوس مخالف باشد، به عنوان یک تروریست برتری طلب سفیدپوست بدنام می‌شود. منزجرکننده است.»

گبرد در روز سه‌شنبه با انتشار ویدیویی، منتقدان را سرزنش کرد که چرا تیراندازی کنوشا را از دریچه نژاد و عدالت نژادی تحلیل می‌کنند. او نوشت:

«ما همه به یکدیگر متصل هستیم. همه فرزندان خدا هستیم، فارغ از نژاد، مذهب یا سرزمین مادری‌مان. لطفاً روند نژادپرست‌نمایی همه چیز و همه کس را متوقف کنیم. این همان چیزی است که کشور و جهان ما اکنون بیش از هر چیز به آن نیاز دارد.»

اما این سخنان همه را قانع نکرد. استیو پت، تحلیلگر رسانه‌ای مستقر در کالیفرنیا، اظهار داشت:

«تولسی کاملاً در مسیر "همه زندگی‌ها مهم‌اند" حرکت می‌کند.»

او اضافه کرد:

«من هرگز ندیده‌ام که یک سیاستمدار با چنین سرعتی به سمت راست متمایل شود.»

ستاره فاکس نیوز

این مواضع برای کسانی که گُبرد را در انتخابات ۲۰۱۶ و ۲۰۲۰ یک چهره نوظهور در چپ مترقی می‌دانستند، شاید غافلگیرکننده باشد. اما او در هفته‌های اخیر به‌شدت به راست متمایل شده، تقریباً هر روز در فاکس نیوز حضور یافته و از مواضع سنتی محافظه‌کارانه دفاع کرده است. تنها در ماه گذشته، او در برنامه‌های تاکر کارلسون تونایت، هِنیتی، گاتفلا!، نیل کاووتو لایو، فاکس نیوز پرایم‌تایم، انقلاب بعدی با استیو هیلتون، و دنیای واترز ظاهر شده است. در همین بازه زمانی، او در CBS، CNBC، CNN، MSNBC، یا ABC هیچ حضوری نداشته است.

او بخش عمده‌ای از زمان خود را صرف انتقاد از حزب دموکرات کرده است، با وجود اینکه زمانی نایب‌رئیس کمیته ملی دموکرات‌ها (DNC) بود. در یکی از بخش‌های برنامه فاکس نیوز پرایم‌تایم، او حزب دموکرات را بزرگ‌ترین تهدید برای آزادی در آمریکا معرفی کرد و هشدار داد:

«شما یا با آن‌ها هستید—از آن‌ها حمایت می‌کنید و برایشان آب می‌آورید—یا نیستید. اگر جزو تیمشان نباشید، شما را هدف قرار می‌دهند، سانسور می‌کنند، شیطانی جلوه می‌دهند، و برچسب تروریست داخلی به شما می‌زنند.»

این اظهارات بر پایه مصاحبه‌ای با استیو هیلتون با عنوان «دموکرات‌ها به حزب نفرت و تفرقه تبدیل شده‌اند» مطرح شد، جایی که او نسبت به «تاریکی» حزب چپ‌گرای افراطی هشدار داد. همچنین، در گفت‌وگویی با تاکر کارلسون، مدعی شد که حزب دموکرات «استراتژی عامدانه‌ای برای ایجاد تفرقه بر اساس رنگ پوست» را دنبال می‌کند.

حمله به بایدن و حمایت از ترامپ

جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، یکی دیگر از اهداف اصلی حملات گُبرد بوده است. در سپتامبر، در اوج رسوایی مهاجران اهل هائیتی—جایی که مأموران مرزی آمریکا در ویدئوهایی در حال شلاق زدن سیاه‌پوستان دیده شدند—گُبرد بایدن را از راست مورد انتقاد قرار داد و مدعی شد که «سیاست مرزهای باز» او به آمریکا آسیب می‌زند و به قاچاقچیان انسان و اعضای باندهای تبهکاری کمک

می‌کند. او حتی ترامپ را به‌عنوان یک رهبر معقول معرفی کرد و از تلاش‌های او برای تقویت مرز جنوبی تمجید کرد.

این تنها حمله اخیر گُبرد به رئیس‌جمهور نبود. اوایل این ماه، او مستقیماً بایدن را متهم کرد که «اصول بنیادین کشور ما را تضعیف می‌کند» و «کشور را از هم می‌پاشد». چند روز بعد، به مخاطبان فاکس نیوز هشدار داد که لایحه بازسازی بهتر (Build Back Better) دولت بایدن، باعث مداخله بوروکرات‌های غیرمنتخب در تمام ابعاد زندگی ما خواهد شد.

«دولت همین حالا هم بیش از حد بزرگ و قدرتمند است. این لایحه، اوضاع را فقط بدتر خواهد کرد.»

این سخنان نمونه‌ای از خطاب‌های کلاسیک محافظه‌کارانه بود که نشان می‌دهد گُبرد چقدر از مواضع سابق خود فاصله گرفته است. از قهرمان ضد جنگ تا ملکه پهپادها

شاید شگفت‌انگیزترین تغییر در دگرذیسی تولسی گُبرد به یک محافظه‌کار کلیشه‌ای، تغییر آشکار موضع او درباره جنگ باشد. در یکی از حضورهایش در فاکس نیوز، درست پس از آنکه دولت بایدن مجبور شد اعتراف کند که یک حمله پهپادی که به هدف قرار دادن «تروریست‌ها» در کابل دستور داده بود، در واقع ده غیرنظامی را کشته است، گُبرد با حرارت از این سیاست دفاع کرد. تاکر کارلسون، مجری برنامه، که انتظار چنین پاسخی را نداشت (نام بخش برنامه «فاجعه افغانستان: چه کسی اخراج می‌شود؟» بود)، با تعجب به گُبرد نگاه کرد که مشتاقانه از پهپادها و جنگ بی‌پایان علیه ترور دفاع می‌کرد.

«فکر می‌کنم برای مردم آمریکا مهم است که بفهمند جهادی‌های اسلام‌گرا همچنان در حال جنگ علیه ما هستند.»

سپس، بدون آنکه عملاً به این واقعیت اذعان کند که کودکان افغان کشته‌شده تروریست نبودند، افزود:

«ما باید هم از لحاظ نظامی و هم ایدئولوژیکی آن‌ها را شکست دهیم. و از نظر نظامی، دو گزینه داریم:

گزینه اول: می‌توانیم به اشغال و ملت‌سازی در کشورهای مختلف جهان ادامه دهیم—همان‌طور که در افغانستان با هزینه‌ای گزاف انجام دادیم.

گزینه دوم: می‌توانیم یک رویکرد هدفمند اتخاذ کنیم، با استفاده از حملات هوایی و نیروهای ویژه خود، به این سلول‌های تروریستی حمله کنیم.»
لی کمپ، کم‌دین سیاسی که مسیر حرفه‌ای‌اش را به دقت دنبال کرده، به مینت پرس گفت:

«ما امسال شاهد یک تغییر ۱۸۰ درجه‌ای از تولسی‌گرید بوده‌ایم. نظرات او درباره بسیاری از مسائل تقریباً غیرقابل تشخیص از فاکس نیوز شده است—و به همین دلیل است که مرتباً او را دعوت می‌کنند.»
او افزود:

«بسیاری از توییت‌های او نشان می‌دهند که وانمود می‌کند نژاد در آمریکا مسئله‌ای نیست—در حالی که آمریکا هم در سیاست خارجی و هم داخلی، عمیقاً تحت سلطه برتری‌طلبان سفیدپوست است.

بخش عمده‌ای از نگرانی‌ها و خشم او از کسانی که بیمه درمانی ندارند، به پناهجویانی که از مرزهای "باز" ما عبور می‌کنند، منتقل شده است.

تولسی اکنون به ملی‌گرایی مسموم و بیگانه‌هراسی دامن می‌زند—همان نیرویی که به امپراتوری آمریکا اجازه داده برای نسل‌ها ملل و فرهنگ‌های دیگر را سرکوب کند (و به طرز طعنه‌آمیزی شامل الحاق ایالت زادگاه خودش، هاوایی، به دست سفیدپوستان آمریکایی نیز می‌شود).»

تغییر مواضع در سیاست خارجی، نژاد و مهاجرت

گبرد در پاییز امسال پس از بازگشت از یک ماموریت ویژه نظامی در شاخ آفریقا که خود آن را «عملیاتی برای هدف قرار دادن جهادی‌های وابسته به القاعده» توصیف کرد، بیشتر به سمت راست متمایل شد. بسیاری از حامیانش به دلیل

ارتقای او به سرهنگ دوم تبریک گفتند، اما برخی از این‌که آمریکا اساساً در آفریقا در حال جنگ است، شگفت‌زده شدند.

این تحولات فرسنگ‌ها با چهره‌ای که در سال ۲۰۱۶، زمانی که برای حمایت از برنی سندرز از کمیته ملی دموکرات‌ها (DNC) استعفا داد، فاصله دارد. گبرد در آن زمان مواضع ضد جنگی محکمی درباره درگیری‌های احتمالی با روسیه و سوریه اتخاذ کرده بود، تا جایی که بارها به جاسوسی برای این دو کشور متهم شد.

او همچنین با محکوم کردن جنگ سعودی‌ها در یمن و حمله به چهره‌های سنتی حزب دموکرات، از جمله هیلاری کلینتون و کامالا هریس، شهرت و طرفداران زیادی به دست آورد—در زمانی که افراد کمی جرئت این کار را داشتند.

اما در بحث نژاد، او به‌شدت به راست چرخش کرده است. در سال ۲۰۱۷، او خواستار این شد که آمریکا «نژادپرستی سیستماتیکی که باعث می‌شود مردان سیاه‌پوست نسبت به سایر نژادها برای همان جرائم احکام شدیدتری دریافت کنند» از بین ببرد.

اما زمانی که جنبشی برای همین هدف شکل گرفت، او به‌جای حمایت، به آن حمله کرد و در کنار ریتنهاوس ایستاد.

در مورد مهاجرت نیز، او سال گذشته ترامپ را برای سیاست‌هایی که اکنون آن‌ها را درست می‌خواند، محکوم کرده بود. در جریان مناظرات مقدماتی دموکرات‌ها در سال ۲۰۲۰، او گفت:

«دل‌های ما می‌شکند وقتی می‌بینیم کودکانی در این مراکز بازداشت از والدینشان جدا شده‌اند، وقتی می‌بینیم انسان‌هایی در قفس‌های شلوغ و در شرایطی نفرت‌انگیز و غیرانسانی گرفتار شده‌اند.»
او افزود:

«ما هم می‌توانیم مرزهای امن داشته باشیم و هم سیاست‌های مهاجرتی انسانی. باید جداسازی کودکان از والدینشان را متوقف کنیم، روند پناهندگی را تسهیل کنیم و در عین حال مرزهایمان را ایمن نگه داریم.»

اما اکنون، او بایدن را متهم می‌کند که سیاست‌های مرزی او یک «مرز باز» است—در حالی که در عمل، بایدن بیش از سه برابر ترامپ در یک سال مهاجران را اخراج کرده است.

طرفدار مودی، الیسی و آپارتاید

هرچند بسیاری از تغییر جهت گُبرد به سمت راست متعجب شده‌اند، اما در گذشته‌اش نشانه‌هایی وجود داشت که نشان می‌داد تعهد او به پیشروی مترقی و ضد جنگ چندان هم مستحکم نیست.

تولسی، دختر مایک گُبرد، سناتور ایالتی جمهوری‌خواهی است که بعداً دموکرات شد و در دهه ۱۹۹۰ به‌عنوان رهبر جنبش ضد همجنس‌گرایی در سطح ملی شهرت یافت. او رئیس گروه «متوقف کردن ترویج همجنس‌گرایی در آمریکا» و مجری برنامه رادیویی «بیابید صادقانه صحبت کنیم، هاوایی» بود.

تولسی در بسیاری از جنبه‌ها از پدرش پیروی کرد. یکی از اولین فعالیت‌های سیاسی او، کار برای یک گروه ضد همجنس‌گرایی بود که درمان‌های تبدیلی را ترویج می‌کرد. او در آن زمان گفت:

«ما، به‌عنوان دموکرات، باید نماینده دیدگاه‌های مردم باشیم، نه تعداد اندکی از افراط‌گرایان همجنس‌گرا.»

البته، مواضع او بعداً تغییر کرد. در سال ۲۰۱۳، او به کمیته برابری حقوقی LGBT پیوست و از حقوق دگرباشان حمایت کرد.

اما شاید نگران‌کننده‌تر از همه، ارتباطات او با نخست‌وزیر راست‌گرای افراطی هند، نارندرا مودی، و گروه شبه‌نظامی RSS باشد.

مودی، یک ناسیونالیست هندو، ابتدا در دوران تصدی‌اش به‌عنوان رئیس ایالت گجرات در سال ۲۰۰۲ شناخته شد—زمانی که طی یک قتل‌عام ضد مسلمانان، بیش از ۲,۰۰۰ نفر کشته و ۲۰۰,۰۰۰ مسلمان از خانه‌هایشان آواره شدند. این حملات با دخالت مستقیم گروه شبه‌نظامی RSS انجام شد.

به‌عنوان نخست‌وزیر، مودی کارزارهایی برای سلب شهروندی میلیون‌ها مسلمان هندی به راه انداخته و خشونت‌های ضد مسلمانان را هدایت کرده است. برخی اعضای کابینه او حتی ایده نسل‌کشی مسلمانان هند (جمعیتی نزدیک به ۲۰۰ میلیون نفر) را مطرح کرده‌اند.

تولسی گُبرد که یک هندوی معتقد است، نسخه کودکی خود از متن مقدس «به‌گاواد گیتا» را به نارندرا مودی هدیه داد، تصمیم آمریکا در سال ۲۰۱۴ برای منع ورود مودی به خاک این کشور را به دلیل سوابق او در دامن زدن به خشونت‌های مذهبی محکوم کرد و همچنین به قطعنامه مجلس نمایندگان که حملات او به مسلمانان را نکوهش می‌کرد، رأی منفی داد.

اعضای ارشد گروه RSS—سازمانی که اغلب با کوکلاکس‌کلان یا پیراهن‌قهوه‌ای‌های هیتلر مقایسه می‌شود—در عروسی او در هاوایی شرکت کردند.

اینکه مودی بر دیدگاه‌های گُبرد درباره اسلام تأثیر گذاشته یا نه، نامشخص است. اما آنچه آشکار است، این است که باورهای او درباره اسلام، نقش عمده‌ای در مواضع داخلی و خارجی‌اش دارند.

پس از حملات شارلی ابدو در سال ۲۰۱۵، او خشمگین شد که باراک اوباما آن‌طور که باید با افراط‌گرایی اسلامی برخورد نکرده است. در گفت‌وگویی با فاکس نیوز تأکید کرد که ایدئولوژی افراطی اسلامی باید نه‌تنها از نظر فکری، بلکه از نظر نظامی نیز شکست داده شود.

او همچنین به‌شدت از توافق هسته‌ای اوباما با ایران انتقاد کرد و جمهوری اسلامی را «بزرگ‌ترین حامی تروریسم دولتی در جهان» خواند. اما درباره متحد

آمریکا، عربستان سعودی، موضع کاملاً متضادی اتخاذ کرد و گفت «قابل‌درک است» که این کشور اگر بخواهد سلاح هسته‌ای توسعه دهد. حمایت از دیکتاتورهای خاورمیانه

یکی دیگر از حکومت‌های دیکتاتوری که گبرد از آن حمایت کرد، رژیم عبدالفتاح السیسی در مصر بود.

در سال ۲۰۱۵، او به مصر سفر کرد تا با السیسی دیدار کند—کسی که پیش‌تر اعلام کرده بود ممکن است تا پایان عمر حکومت کند. گبرد در این سفر، حمایت قاطعانه‌ای از حکومت استبدادی او نشان داد و گفت:

«رئیس‌جمهور السیسی شجاعت و رهبری فوق‌العاده‌ای در مقابله با این ایدئولوژی افراطی اسلام‌گرا از خود نشان داده است، در حالی که به صورت نظامی نیز علیه داعش جنگیده تا مانع از استقرار آن‌ها در مصر شود.»

او از ایالات متحده خواست که رسماً از السیسی حمایت کند و گفت:

«ما باید در این مبارزه علیه افراط‌گرایان اسلامی، در کنار او بایستیم.»

این اظهارات، فاصله زیادی با تصویر یک سیاستمدار مستقل و مخالف جنگ دارد—چهره‌ای که بسیاری از حامیان گبرد تلاش داشتند از او ترسیم کنند.

در حالی که او برخی سیاست‌های آمریکا را به چالش می‌کشد، این انتقادات از موضع ضدجنگ بودن نیست (او، در نهایت، یک افسر عالی‌رتبه ارتش آمریکاست).

او در توضیح سیاست‌های خود گفت:

«وقتی صحبت از جنگ‌های تغییر رژیم‌های حکومتی باشد، من یک صلح‌طلب

هستم... اما در جنگ علیه تروریست‌ها، یک جنگ‌طلب.»

اما او نادیده گرفت که جنگ علیه تروریسم و جنگ‌های تغییر رژیم، به شدت به هم گره خورده‌اند.

به‌عنوان مثال، جنگ عراق ظاهراً به دلیل ارتباط صدام حسین با تروریسم و حملات ۱۱ سپتامبر آغاز شد، اما خیلی زود به یک جنگ تغییر رژیم تبدیل شد

که دو دهه به طول انجامید، منطقه را بی‌ثبات کرد و زمینه‌ساز رشد بیشتر افراط‌گرایی شد.

حمایت قاطعانه از اسرائیل و گروه‌های راست‌گرای افراطی
گبرد همواره حامی سرسخت اسرائیل بوده و حتی در رویداد "مسیحیان متحد
برای اسرائیل" - یک گروه راست‌گرای افراطی که از اشغالگری اسرائیل حمایت
می‌کند - سخنرانی کرد.

در آنجا، در کنار شخصیت‌هایی مانند بنیامین نتانیا‌هو، تد کروز، ریک سنت‌وروم
و مایک هاکی قرار گرفت.

حمایت قاطع او از رژیم آپارتاید اسرائیل به حدی بود که در سال بعد، جایزه
"قهرمان آزادی" را از خاخام جنجالی شمولی بوتیچ دریافت کرد - فردی که از
نزدیکان شلدون ادلسون، میلیاردر و حامی اصلی سیاست‌های راست‌گرایانه
اسرائیل، بود.

با این حال، او همچنان موفق شد این تصویر را حفظ کند که مخالف جنگ و
امپریالیسم است.

بازی در هر دو جناح: از چپ به راست

گبرد مدت‌هاست که مورد توجه راست‌گرایان قرار گرفته است، بنابراین
تغییرات اخیرش چندان هم غافلگیرکننده نیست.

او محبوب چهره‌های افراطی مانند مایک سرنوویچ، ریچارد اسپنسر و دیوید
دوک بوده است و حتی برای مصاحبه درباره یک سمت در دولت ترامپ به
واشنگتن رفت.

گفته می‌شود که این ایده از استیو بنن، مشاور ارشد ترامپ، بوده است.

یکی از منابع نزدیک به بنن به نشریه The Hill گفت:

«او عاشق تولسی گبرد است. عاشق اوست... [او] می‌خواهد در همه چیز با او
همکاری کند.»

در سال گذشته، او همچنین با سازمان راست‌گرای افراطی "پروجکت وریتاس" هم‌دست شد و این تئوری توطئه را ترویج کرد که ایلهان عمر، نماینده دموکرات، در انتخابات تقلب کرده و صندوق‌های رأی را پر کرده است. با این نگاه، خودداری او از رأی دادن به استیضاح ترامپ (که حزب خودش را خشمگین کرد)، بیشتر به‌عنوان یک حرکت استراتژیک طولانی‌مدت به نظر می‌رسد تا یک اقدام اصولی.

نتیجه‌گیری: چرخش از حمایت از مظلومان به حمایت از ظالمان سیاست آمریکا اغلب به یک نمایش کشتی حرفه‌ای تشبیه می‌شود که در آن، بازیگران در پشت صحنه با هم هماهنگ هستند تا یک نمایش ساختگی برای مردم اجرا کنند.

چرخش اخیر گبرد نیز تنها یکی از مراحل طولانی تحول او از یک فعال محافظه‌کار ضد LGBT به یک مترقی ضد جنگ، و سپس به یک جمهوری‌خواه سنتی است.

اقدامات اخیر او ممکن است برخی از چپ‌گرایان ضد جنگ را ناامید کرده باشد، اما بررسی دقیق‌تر گذشته‌اش نشان می‌دهد که مخالفت او با نظامی‌گری، همواره محدود و گزینشی بوده است.

کمپ در این باره گفت:

«گبرد از حامی ستمدیدگان به حامی ستمگران تبدیل شده است. سخت است که بگوییم آیا او واقعاً به چیزی که می‌گوید اعتقاد دارد، یا فقط در مسیری حرکت می‌کند که بیشترین کلیک و توجه را به همراه دارد.»

او افزود:

«به‌جای پایبندی به باورهای (ادعایی‌اش)، اکنون خود را با مخاطبان فاکس نیوز همسو کرده است.»

اکثر نخبگان حاکم در هر دو حزب، افرادی بی‌رحم هستند که هیچ همدلی واقعی با دیگران ندارند. شاید تولسی گبرد هم همیشه یکی از آنها بوده است.»

آلان مک‌لئود نویسنده ارشد در MintPress News است. او پس از دریافت دکترای خود در سال ۲۰۱۷، دو کتاب منتشر کرد: "اخبار بد از ونزوئلا: بیست سال اخبار جعلی و گزارش‌های نادرست" و "تبلیغات در عصر اطلاعات: همچنان در حال تولید رضایت"، به همراه چندین مقاله علمی. او همچنین با وبسایت FAIR.org، روزنامه گاردین، نشریات Jacobin، The Grayzone، Salon، و Magazine Common Dreams همکاری داشته است.